

La Francofonia al Parlament oblidada la Catalunya del Nord

written by Llorenç Prats | 16 d'octubre de 2022

La Catalunya del Nord és una prova de foc per als valors fundacionals de l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia, que té prevista una reunió de treball al Parlament de Catalunya els dies 24 i 25 d'octubre.

La Catalunya sencera inclou també la Catalunya del Nord però paradoxalment en aquest territori sota jurisdicció francesa l'oficialitat de l'idioma català no existeix. La reivindicació de l'Ajuntament d'Elna per mantenir plens municipals en la llengua del país a més del francès ha estat objecte d'impugnació i persecució administrativa. En altres institucions nord-catalanes ni tan sols es planteja o és bandejada la identitat cultural i lingüística d'aquest territori històric de Catalunya.

Cal recordar que aquesta Assemblea té per objectiu, entre altres, la promoció de la democràcia i el respecte als drets civils, entre els quals hi ha els drets lingüístics. I igualment, el coneixement recíproc de les diferents cultures i civilitzacions. Una situació, que si més no a la Catalunya del Nord, no es produeix, tot i coincidir en un entorn clarament francòfon.

Les entitats catalanistes de la Catalunya del Nord veuen amb perplexitat com des de Catalunya, a través de la seva principal institució, el Parlament, s'afegeix als principis de francofonia sense denunciar les incongruències que pateixen arreu dels seus territoris: Alta Cerdanya, Capcir, Conflent, Fenolleda, Vallespir i Rosselló.

En aquests territoris, la passivitat de l'Estat francès s'ha de suplir amb entitats privades, com la Bressola, una xarxa d'escoles on es practica la immersió en català. Un projecte

que té molt bona acollida, àdhuc entre parlants francesos que entenen imprescindible aprendre la llengua pròpia del territori on viuen. Des del 1976 aquesta iniciativa no ha parat de créixer enmig de tota mena de dificultats imposades per la república francesa.

Precisament, entre els treballs que s'ha previst desenvolupar a Barcelona, al Parlament, hi ha el de la cooperació parlamentària per protegir els drets humans, entre els quals s'inclouen, els drets lingüístics, com la doctrina àmpliament justifica. De fet, la dinàmica oberta per la Declaració dels Drets Humans de 1948, condueix al reconeixement dels drets lingüístics de les persones i de les seves comunitats.

Si això no fos poc, també es parlarà de la protecció dels drets dels parlamentaris, la seva llibertat d'expressió i de reunió. Una feina que sembla oportuna per les dificultats que pateixen molts diputats en l'exercici de les seves funcions, com passa a Catalunya amb la vigilància jurisdiccional espanyola, però que no és comparable amb la que han de passar a la Catalunya del Nord, que ni tan sols tenen aquesta opció.

L'Estat espanyol, curiosament, només reconeix la francofonia en el territori català del municipi de Llivia i mai ha reconegut l'existència del grup nacional català dins de les seves fronteres, com sí que ha fet amb el grup ètnic gitano. L'Estat francès obvia qualsevol referència nacional i només de forma puntual ha atès algunes reivindicacions culturals dels seus històrics pobladors catalans.

Els dies 24 i 25 d'octubre seran a Barcelona un bon grup de parlamentaris provinents de zones tan diverses com d'Armènia, Albània, Bòsnia i Hercegovina, Geòrgia, Grècia, Luxemburg, Mònaco, Montenegro, Polònia, Jersey, els cantons suïssos de Vaud, Valais i Jura, de Valònia i de la Vall d'Aosta, a més de França i també Andorra, únic país del món on l'idioma català és oficial internacionalment. Tots han de saber que el territori de la Catalunya del Nord té una llengua pròpia que

espera protecció i suport, no sols especialment de la república francesa sinó també de totes les institucions catalanes, segons han manifestat fonts de diverses entitats sobiranistes.